از ابن عباس و محمد بن حنفیه سؤال شد: آیا رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از خود چیزی بر جای گذاشت؟ آن دو گفتند: جز آنچه در میان این دو جلد نگاشته شده (یعنی قرآن) چیزی بر جای نگذاشت.

از عبدالعزیز بن رُفَیع روایت است که می گوید: من و شداد بن مَعْقِل نزد ابن عباس رضی الله عنهما رفتیم. شداد بن معقل به او گفت: آیا رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از خود چیزی بر جای گذاشت؟ وی گفت: جز آنچه در میان این دو جلد نگاشته شده (یعنی قرآن) چیزی بر جای نگذاشت. وی می گوید: همچنین نزد محمد بن حنفیه رفتیم و همان سؤال را از او پرسیدیم. وی گفت: جز آنچه در میان این دو جلد نگاشته شده (یعنی قرآن) چیزی بر جای نگذاشت.

[صحیح است] [به روایت بخاری]

دو تابعی بزرگوار و جلیل القدر به نام های عبدالعزیز بن رفیع و شداد بن معقل نزد ابن عباس رضی الله عنهما می روند؛ و شداد به ایشان می گوید: آیا رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از وفاتش چیزی بر جای گذاشت؟ ابن عباس رضی الله عنهما در پاسخ می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از وفاتش جز این قرآنی که میان دو جلد این مصحف قرار گرفته چیزی باقی نگذاشت. سپس آن دو نزد محمد بن حنفیه رفته و همین سؤال را از او می پرسند که او نیز همان پاسخ را می دهد. این حدیث خط بطلانی است بر مذهب رافضی ها که معتقدند بر امامت علی در قرآن تصریح شده است، اما صحابه آن را مخفی نموده اند. ابن عباس پسر عموی علی بن ابی طالب و محمد بن حنفیه پسر ایشان می باشند و این دو بیش از هر کسی نسبت به علی رضی الله عنه وفادار بوده و همراه ایشان بودند؛ و اگر چیزی که رافضی ها می گویند درست می بود، این دو بهتر از هرکس دیگری باید از آن مطلع می بودند و نمی توانستند آن را کتمان کنند. جالب اینجاست که از علی رضی الله عنه نیز همانند این روایت نقل شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10838